

[Holger Larsen.]

ikke er sygeforsikrede. Jeg finder saaledes, at alle Forhold maa siges at være taget i Betragtning.

Endelig skal jeg gøre opmærksom paa, at Sygekasserne gennem Sygekassenævnet har udtalt sig om de her foreslaaede Ændringer, der jo vil medføre mere Arbejde og mere Ansvar for Sygekasserne, og man har tiltraadt alle Ændringsforslagene, idet man dog paa enkelte Punkter af mindre Betydning har haft en fra Lovforslaget afvigende Anskuelse. Man har saaledes ment, at Kasserne skulde udrede den fulde Betaling og ikke som foreslaaet i Lovforslaget $\frac{3}{4}$ af Betalingen af Insulin, og endvidere kan Sygekassenævnet tænke sig at gaa bort fra den nugældende tvungne Mindstesats af 40 Ø. for Pengehjælp til Mænd over 18 Aar. Ministeren har i Lovforslaget bibeholdt Dagpengeydelsen, og jeg tror, at Ministeren i sin Fremsættelsestale gjorde opmærksom paa, at det dog havde nogen Betydning, at man kunde sikre sig Dagpenge, da man jo skal betale en vis Del af Medicinen.

Foruden hvad jeg her har nævnt, er der en Række andre og mindre Ændringer; de er vel ikke alle sammen lige smaa, men jeg mener dog, at jeg for at spare Tid kan undgaa at omtale dem ved denne Lejlighed.

Medens det saaledes har været forholdsvis let at udbygge Sygekasserne, saa at de kunde blive et naturligt Forsikringsgrundlag, fordi man jo her havde Systemet, har det voldet langt større Vanskelighed at faa en tilsvarende Udbygning af Invalideren og Aldersrenten, naar der samtidig skulde ske en Forenkling. Der var jo her Tale om to forskellige Systemer: Invalideren, som hvilede paa en Trediedel Forsikring og to Trediedele Forsorg, og Aldersrenten, der hvilede paa fuld Forsorg. Desuden har Invalideren ensartet Takster for hele Landet, for Mænd og Kvinder og for alle Aldersklasser, medens Aldersrenten varierer sine Takster efter Bopæl, Køn, Alder og Indtægt; Invalideren er overalt i Landet 540 Kr., Aldersrenten gaar fra 1 008 Kr. i København til 378 Kr. paa Landet. Det siger sig selv, at det paa Forhaand var næsten haabløst at faa disse forskellige Forsorgssystemer bragt ind i en ensartet Ramme, idet man jo, naar man skulde bringe

Overensstemmelse mellem Taksterne til Veje, nemt kunde komme for højt op, og kom man det, løb man Fare for ikke at kunne faa Lovforslaget gennemført — den Fare er jo ikke til Stede nu —, paa den anden Side kunde man ogsaa løbe Fare for at faa alt for smaa Understøttelser, i hvert Fald for nogle Kategorier. Jeg synes, at Ministeren og hans Hjælpere har haft en heldig Haand, ja, jeg synes, man kan sige, at Lovforslaget slet ikke kunde være anderledes, end det er.

Hovedpunktet er altsaa, at enhver, der er sygeforsikret i Henhold til Loven, ogsaa er invalideforsikret og berettiget til Aldersrente. Derved sker der en Udvidelse af Adgangen til Invalideforsikring, idet det efter den nuværende Lov er saaledes, at kun ubemidlede Sygekassemedlemmer er pligtige at tegne Invalideforsikring, og overgaar de til en bemidlet Kasse eller en Fortsættelseskasse, bevarer de deres Invalideforsikring mod at betale tredobbelt Kontingent. Efter det foreliggende Lovforslag skal alle Sygekassemedlemmer, det være sig bemidlede eller ubemidlede eller bidragydende, som opfylder Alders- og Helbreds-betingelser, være invalideforsikrede. Dette anser jeg for at være fuldkommen rigtigt. Den tidligere Begrænsning var i Virkeligheden meningsløs, thi en Mand kan udmærket godt være bemidlet i 40 Aars Alderen — jeg behøver blot at minde om ham med de 140 000 Kr. — og være ludfattig, naar han er 50 og ogsaa samtidig være Invalid, saaledes at han trænger til en Invalideunderstøttelse. Ved at gøre Forsikringen obligatorisk følger man altsaa den nuværende Linie, og rent forsikringsteknisk maa jeg ogsaa mene, at der ikke var anden Vej at gaa, thi ellers vilde man kun have faaet dem, der med et forsikringsteknisk Udtryk kaldes de daarlige Liv. Præmierne føres tilbage til, hvad de var før 1927, og bliver ens for alle, idet Bestemmelsen om den tredobbelte Præmie er slettet. Dette har man saa meget lettere kunnet gøre, som der er indført en Bestemmelse om, at alle, der ejer noget videre, ikke kan faa fuld Rente. Betingelsen for at faa Invaliderente er ligesom nu, at Erhvervsevnen er nedsat til $\frac{1}{3}$. Værdighedsbetingelserne er gjort noget mildere, og de er fælles for Invalide- og Aldersrentenydere. Ved Bedømmel-